

ἀπὸ τὴν γλῶσσαν τῶν γερόντων τῆς χώρας του. Εἰς τοιαύτην εὐτυχῆ κατάστασιν τῆς Δημοτικῆς Διαλέκτου ἡ μόνη ἀνυπέροχτος διαφορὰ ὅπου τὴν ξεχωρίζει ἀπὸ τὴν διάλεκτον τῶν σπουδαίων εἶναι αἱ ἐπισημονικαὶ λέξεις, καὶ ἡ τεχνικὴ σροφὴ τῶν ἀφρημένων ἐκφράσεων, ἀμφότερα ἴδια τῆς σπουδαιολογικῆς διαλέκτου, τῶν ὁποίων εἶναι φύσει ἀνεπίδεκτος ἡ δημοτικὴ. Εἰς τοιαύτην λοιπὸν κατάστασιν ἦτον ἡ Κοινὴ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα εἰς τὸ διάστημα αὐτῆς τῆς εὐτυχοῦς περιόδου, καὶ οὕτως ἔχουσα μετέβη εἰς τὴν ἐφεξῆς.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.

§ 4α. Εἰς δὲ τὴν τετάρτην περίοδον, ἥτις ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ἕως τὴν καταστροφὴν τῆς Κορίνθου χρονολογικῶς ἐκτείνεται, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦς 336. ἕως τοῦς 144 χρόνους πρὸ Χριστοῦ, ἄρχησεν ἡ παρακμὴ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ ἡ κατ' ἀναλογίαν βαθμηθὸν πτώσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

§ 4β. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἐκείνου νικητοῦ, ἡ γιγαντιαία ἔκτασις τῆς ἐπικρατείας του διαμοιρασθεῖσα μεταξὺ τῶν στρατηγῶν διαδόχων του, διηρέθη εἰς μικρὰ τμήματα, ἡ κοινότερον εἰπεῖν ἔγινε θρύμματα, τὰ ὅποια δὲν ἐσύστησαν πλέον μίαν γενικὴν ἐπικράτειαν. Ἡ ἐπικράτεια τῶν ἐφεξῆς βασιλέων τῆς Μακεδονίας, περιωρισμένη εἰς μόνην τὴν ἔκτασιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ δεσποτεία των δαμασμένη ἀπὸ τὸ βᾶρος τῆς διοικήσεως, ἀπεκατέστησε τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο ἔδαφος τῶν μαθημάτων καὶ τεχνῶν, θέατρον ἑλεεινὸν μᾶς ἐκτεταμένης συνεχείας δημοτικῶν θορύβων, καὶ πολιτικῶν συγχύσεων, ὥστε τέλος πάντων, οἱ Ἕλληνες ἀπερισκέπτως ἐπικαλεσθέντες, κατὰ τῶν ἰδίων τυράννων, τὴν προστασίαν τῶν Ῥωμαίων, ἔχασαν μαζῆ

